

Актуальні питання державної реєстрації громадських об'єднань біженців в Україні

Прагнучи до створення такого світу, в якому люди будуть вільні від страху та злиднів, статтею 14 Загальної декларації прав людини міжнародне співтовариство погодилось, що кожен має право шукати притулок від переслідувань в інших країнах і користуватись притулком. На продовження цього положення було прийнято Конвенцію ООН 1951 року про статус біженців та Протокол щодо статусу біженців 1967 року, які разом зі статутом Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців (УВКБ ООН), становлять підґрунтя міжнародного права щодо вказаної категорії осіб.

За повідомленням Управління Верховного комісара ООН у справах біженців в середньому, близько 1500 осіб на рік подають заяву про надання статусу біженця, і ці заявники мешкають в різних містах України. Відповідно до п.1 ч.1 ст.1 Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" від 08.07.2011 №3671-VI **біженцем визнається**: особа, яка не є громадянином України і внаслідок обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань перебуває за межами країни своєї громадянської належності та не може користуватися захистом цієї країни або не бажає користуватися цим захистом внаслідок таких побоювань, або, не маючи громадянства (підданства) і перебуваючи за межами країни свого попереднього постійного проживання, не може чи не бажає повернутися до неї внаслідок зазначених побоювань. Також в зазначеному вище Законі крім поняття «біженець», дається визначення ще двом категоріям осіб, які шукають притулку в Україні, це: «особа, яка потребує додаткового захисту» (п.13.ч.1 ст.1 Закону) та «особи, які потребують тимчасового захисту» (п.14 ч.1 ст.1 Закону). Відповідно до ст.5 Закону особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, перетнула державний кордон України в порядку, встановленому законодавством України, повинна протягом п'яти робочих днів звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту (це – Державна міграційна служба України), із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Пам'ятайте! Оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, проводиться на підставі заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Така заява особисто подається іноземцем чи особою без громадянства або її законним представником до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, за місцем тимчасового перебування заявника.

Увага! До заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, додаються документи, що посвідчують особу заявника, а також документи та матеріали, що можуть бути доказом наявності умов для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. У разі якщо у заявника відсутні документи, що посвідчують його особу, або такі документи є

фальшивими, він повинен повідомити про цю обставину в заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також викласти причини виникнення зазначених обставин. *До заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, додаються також по чотири фотокартки заявника та членів його сім'ї, які не досягли вісімнадцятирічного віку, відомості про яких внесено до заяви.*

Посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, видається строком на п'ять років.

З метою створення належних умов для захисту та інтеграції в українське суспільство біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, забезпечення рівних можливостей для її участі у соціально-економічному та культурному житті держави чинне законодавство України закріплює в Конституції України в статті 36 право членів національних меншин, які є біженцями, на свободу об'єднання у громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей.

Правові відносини, що виникають у сфері державної реєстрації юридичних осіб, їхньої символіки (у випадках, передбачених законом), громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб – підприємців регулюються Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» від 15.05.2003 № 755-IV (далі – Закон).

Відповідно до п.4 ст.1 Закону державна реєстрація юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб - підприємців (далі - державна реєстрація) - офіційне визнання шляхом засвідчення державою факту створення або припинення юридичної особи, громадського формування, що не має статусу юридичної особи, засвідчення факту наявності відповідного статусу громадського об'єднання, професійної спілки, її організації або об'єднання, політичної партії, організації роботодавців, об'єднань організацій роботодавців та їхньої символіки, засвідчення факту набуття або позбавлення статусу підприємця фізичною особою, зміни відомостей, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, про юридичну особу та фізичну особу - підприємця, а також проведення інших реєстраційних дій, передбачених цим Законом.

Проведення державної реєстрації відбувається за механізмом, закріпленим у розділі IV Закону. Згідно із ст.14 вказаного вище Закону необхідно, по-перше, подати документи для державної реєстрації. Документи для державної реєстрації можуть подаватися у паперовій або електронній формі. У паперовій формі документи подаються особисто заявником або поштовим відправленням. Якщо документи подаються особисто, заявник пред'являє документ, що відповідно до закону посвідчує особу. У разі подання документів представником додатково подається примірник оригіналу (нотаріально засвідчена копія) документа, що підтверджує його повноваження (крім випадку, коли відомості про повноваження цього представника містяться в Єдиному державному реєстрі). Документи в

електронній формі подаються заявником через портал електронних сервісів у порядку, визначеному Міністерством юстиції України в Порядку державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи. Документи в паперовій формі приймаються за описом, примірник якого в день їх надходження видається заявнику з відміткою про дату їх отримання та кодом доступу в той спосіб, відповідно до якого були подані документи.

За державну реєстрацію громадського об'єднання адміністративний збір не справляється.

Державна реєстрація громадських об'єднань здійснюється за місцезнаходженням громадського об'єднання в межах Автономної Республіки Крим, області, міста Києва та Севастополя. Послуги з державної реєстрації надаються відповідними територіальними органами Мін'юсту згідно чинного законодавства України.

У м. Харкові суб'єктом реєстрації є відділ державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та громадських формувань Управління державної реєстрації Головного територіального управління юстиції у Харківській області, який знаходиться за адресою: м. Харків, вул. Я. Мудрого, буд. 26. В Головному територіальному управлінні юстиції у Харківській області функціонує "Гаряча лінія з питань реєстрації громадських формувань". **Номер телефону гарячої лінії (057) 752-49-75.**

Нові правила щодо виїзду за кордон з дитиною

Одним з найважливіших завдань соціально орієнтованої держави є сприяння розвитку молодого покоління, задоволення його потреб та виконання обов'язків, передбачених Конвенцією ООН про права дитини та іншими міжнародно-правовими актами. Втілення в життя вимог цих документів потребує від Української держави невідкладних дій, спрямованих на пріоритетне ефективне вирішення проблем дитинства. Поліпшення умов розвитку дітей має розглядатись як передумова сприятливого соціально-економічного і демографічного майбутнього, як проблема національного значення, що потребує першочергового вирішення.

Саме з метою надання дитині соціальних та економічних гарантій для її повноцінного розвитку Верховною Радою України 03.07.2018 року було прийнято другий пакет законів ЧужихДітейНеБуває², а саме: Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення економічних передумов для посилення захисту права дитини на належне утримання» №2475-VIII (далі – Закон). Даний пакет законів спрямований на створення цілісної, комплексної системи державної сімейної політики, на те, що пріоритетом у діяльності всіх гілок влади в Україні повинна стати українська родина.

Вказаним вище Законом внесені зміни до Сімейного, Цивільного, Цивільного процесуального кодексів України, Законів України «Про нотаріат», «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», «Про виконавче провадження», «Про дорожній рух», «Про безоплатну правову допомогу» тощо.

Змінами до Сімейного кодексу України встановлюється, зокрема, можливість того з батьків, з ким за рішенням суду проживає дитина з інвалідністю чи тяжко хвора дитина (за відповідним переліком захворювань, далі – хвора дитина), самостійно вирішувати питання щодо тимчасового виїзду дитини (до одного місяця і більше) за межі України з метою її лікування, навчання, а також відпочинку за наявності заборгованості другого з батьків зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за три місяці. До прийняття даного Закону законодавство встановлювало таку можливість для виїзду дітей у разі наявності заборгованості зі сплати аліментів, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців, не враховуючи необхідності додаткового захисту для такої вразливої категорії дітей.

Безперешкодно тимчасово поїхати з дитиною в іншу країну надається право тому з батьків, який проживає з дитиною, якщо інший з батьків, має заборгованість з аліментів 4 місяці.

При цьому відповідна згода другого з батьків не потребується у разі виїзду дитини за межі України разом з тим із батьків, з ким вона проживає за рішенням суду, на строк до одного місяця. Якщо мета поїздки: лікування; навчання; участь у дитячих змаганнях, фестивалях, наукових виставках, учнівських олімпіадах та конкурсах, екологічних, технічних, мистецьких туристичних, дослідницьких, спортивних заходах; оздоровлення та відпочинок.

Для виїзду за межі країни необхідно мати рішення суду або органу опіки про визначення місця проживання дитини, документ, що підтверджує мету виїзду за кордон, а також взяти у місцевому органі державної виконавчої служби

Мін'юсту або у приватного виконавця довідку про наявність заборгованості за 4 місяці, а в разі наявності інвалідності або тяжких захворювань у дитини – за 3 місяці. При перетині кордону пред'явити ці документи співробітникам прикордонної служби. Якщо мова йде про виїзд з хворою дитиною, а борг становить рівно 3 місяці – необхідно також пред'явити документи, які підтверджують інвалідність або тяжке захворювання дитини.

Якщо місце проживання батька відомо, він не ухиляється від сплати аліментів та належно виконує батьківські обов'язки, його необхідно поінформувати про тимчасовий виїзд дитини за межі України **рекомендованим листом**. У листі має бути вказана мета поїздки і час, на який мати з дитиною покидають територію України. Якщо згоду не надали протягом 10-ти днів після вручення рекомендованого листа необхідно подати до суду заяву щодо надання дозволу на виїзд з дитиною за кордон без згоди другого з батьків. А на кордоні пред'яви нотаріально посвідчену згоду другого з батьків на виїзд або копію рішення суду про дозвіл на виїзд дитини.

ВАЖЛИВО! За умисне порушення строків перебування за кордоном наступає адміністративна відповідальність – штраф від 1700 до 3400 грн. та втрата права виїзду з дитиною за кордон без згоди другого з батьків на рік.

Оскільки кожна конкретна справа вимагає індивідуального підходу та ознайомлення з документами, зверніться до одного з бюро чи центрів безоплатної правової допомоги Міністерства юстиції. Дізнатися про адресу найближчого можна за телефоном гарячої лінії 0(800) 213-103.

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ – ЗА ВІДПОВІДАЛЬНЕ БАТЬКІВСТВО!

Головний спеціаліст відділу взаємодії з
суб'єктами державної реєстрації та підвищення
кваліфікації державних реєстраторів
Управління державної реєстрації Головного
територіального управління юстиції у Харківській області

Г.О. Котляр